

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

OPIS PATENTOWY

86 447

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 30.05.73 (P. 162931)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 01.07.74

Opis patentowy opublikowano: 31.08.1978

MKP A01c 11/02

Int. Cl.² A01C 11/02

CLYTELNIA

Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Twórca wynalazku: Piotr Zalewski

Uprawniony z patentu: Akademia Rolnicza, Kraków (Polska)

Chwytek do półautomatycznej sadzarki rozsady

Przedmiotem wynalazku jest ręcznie zamykany chwytek do półautomatycznej sadzarki rozsady.

Znane dotychczas chwytaki, służące do przenoszenia rozsady na półautomatycznych sadzarkach, umieszczone są na tarczy zespołu sadzącego sadzarki. W wyniku obrotu tarczy, napędzanej za pośrednictwem kół ugniatających sadzarki, chwytaki przenoszą umieszczone w nich sadzonki do redliny w ziemi.

Chwytaki są zamykane za pomocą prowadnicy lub ręcznie. Chwytaki, obsługiwane ręcznie, wyposażone są w zatrzaski mechaniczne, które są ciężkie i mają skomplikowaną budowę.

Celem wynalazku jest uproszczenie konstrukcji znanych chwytaków, ręcznie zamykanych. Cel ten osiąga się przez skonstruowanie chwytaka, zawierającego dwa współdziałające ze sobą elementy, zamocowane na obwodzie tarczy sadzarki, z których jednym elementem jest ruchoma stalowa łapa, a drugim płytką magnetyczną, osadzona w obudowie z materiału niemagnetycznego, przymocowanej do ramki. Środkowa część łapy i ramka są wyłożone materiałem miękkim, korzystnie gumą piankową i stanowią gniazdo sadzonki a koniec łapy, odpowiadający wymiarom płytki magnetycznej, tworzy wraz z płytką, zatrzask chwytaka.

Chwytek do półautomatycznej sadzarki rozsady, według wynalazku, dzięki zastosowaniu magnetycznego zatrzasku, odznacza się prostą konstrukcją oraz jest łatwiejszy w obsłudze i lżejszy od dotychczasowych chwytaków.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony w przykładzie wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia chwytek w rzucie pionowym, a fig. 2 — chwytek w rzucie poziomym. Chwytek zawiera dwa współdziałające ze sobą elementy, zamocowane na obwodzie tarczy 1 sadzarki (fig. 1 i fig. 2). Jednym elementem jest stalowa łapa 2, a drugim płytką magnetyczną 3, osadzona w obudowie 4 z materiału niemagnetycznego, przymocowanej za pośrednictwem podstawki 5 do ramki 6. Środkowa część łapy 2 oraz ramka 6 są wyłożone materiałem miękkim, korzystnie gumą piankową 7, tworząc gniazdo sadzonki. Koniec łapy 2, odpowiadający wymiarom płytki magnetycznej 3, stanowi wraz z nią zatrzask chwytaka. Łapa 2 jest połączona trwale z wałkiem 8, osadzonym w łożysku 9. Na wałku 8 jest nawinięta sprężyna śrubowa 10, służąca do utrzymywania łapy 2 w pozycji otwartej. Ponadto do wałka 8 jest przymocowane ramię 11. Po przeciwległej stronie ramienia 11 na tarczy 1 sadzarki jest przymocowana nakładka 12, na przykład z gumy piankowej, amortyzująca uderzenia ramienia 11 przy otwieraniu zatrzasku.

Działanie chwytaka polega na tym, że po umieszczeniu w jego gnieździe sadzonki obsługujący naciska łapę 2, powodując zamknięcie chwytaka poprzez płytkę magnetyczną 3. Podczas obrotu tarczy 1 w czasie pracy sadzarki, chwytak jest utrzymywany w położeniu zamkniętym na około połowie jego toru. Otwarcie się chwytaka następuje po ustawieniu sadzonki w redlinie, w wyniku nacisku prowadnicy na ramię 11 chwytaka. Chwytak jest utrzymywany w położeniu otwartym za pomocą sprężyny 10.

Zastrzeżenie patentowe

Chwytak do półautomatycznej sadzarki rozsady, zamocowany na obwodzie tarczy sadzarki, zawierający gniazdo sadzonki, wyłożone materiałem miękkim, z n a m i e n n y t y m, że ma stalową łapę (2), współdziałającą z płytką magnetyczną (3), osadzoną w obudowie (4) z materiału niemagnetycznego, przymocowanej do ramki (6), przy czym środkowa część łapy (2) i ramka (6) są wyłożone korzystnie gumą piankową (7), zaś koniec łapy (2), odpowiadający wymiarom płytki magnetycznej (3), stanowi wraz z nią, zatrzask chwytaka.

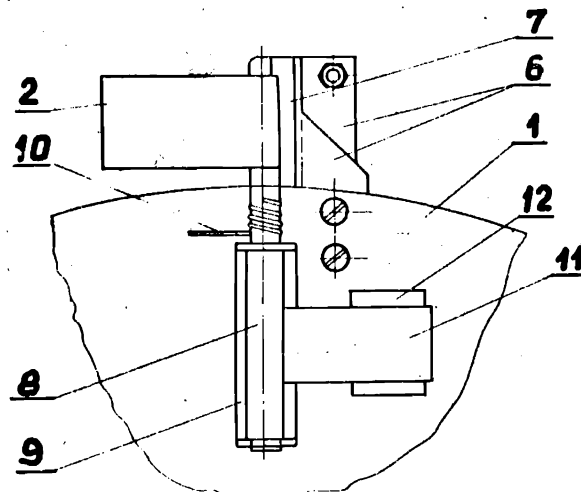

Fig. 1.

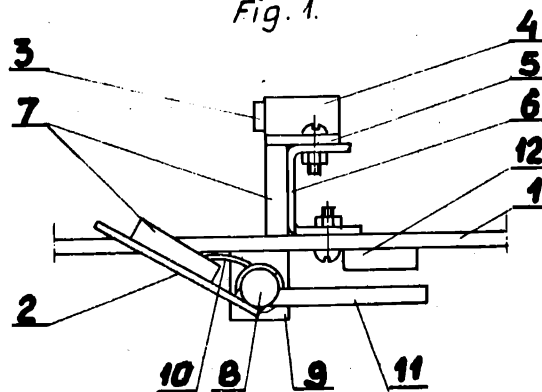

Fig. 2.